

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-06-42653 חמיס(אסיר) נ' מדינת ישראל

לפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת זהר דולב להמן

חבר ועדה - מר מאיר כהן, עו"ס

חבר ועדה - מר אברהם יערי, קרימינולוג

נציג שב"ס - מר יוסי הדראי

המבקש

עבדלה חמיס

ע"י ב"כ עו"ד וואפי נעמנה

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד דרור שטורק

החלטה

ביום 12.2.20 הורתה וועדה בראשות כב' השופט מכליס על שחרור מוקדם של האסיר, בין היתר בהתאם לתכנית מרכז אלאמל לשירותים חברתיים בע"מ מיום 1.2.20. על החלטה זו הוגשה עתירה. בית המשפט המחוזי, הרכב כב' הנשיאה יפה כץ וכב' השופטים עדן ודנינו, קבעו בעת"א 4994-02-20 מדינת ישראל נ' חמיס (23.2.20), בהסכמת הצדדים, כי הדיון בעניינו של האסיר יחזור לוועדה, שתקבע דיון נוסף בעניינו של האסיר ללא דיחוי. עוד נקבע כי "עובר לדיון שיתקיים, יונח בפני הוועדה דוח עדכני מאת העו"ס, אשר יתייחס, בין היתר, להליכים שעבר המשיב, לשאלה אם ניתן ללמוד מהתהליכים האחרונים דברים נוספים, וכן התייחסות למסמך אשר הוצג לנו במסגרת הדיון, מסמך מיום 4.12.19 לפיו, לא יוכל המשיב להתקבל למחלקה לטיפול באלימות, מסיבות מנהליות".

ביום 24.2.20 התקבל דוח עו"ס מפורט. מהדוח עולה כי כבר בתחילת מאסרו הוצע לאסיר להשתלב בטיפול ייעודי לאלימות, אולם האסיר סירב עקב חשש ממעבר לבית סוהר אחר. עוד צוין כי נבחנה התאמת האסיר למחלקת אלימות בבית סוהר אשל, פעמיים, אולם לא ניתן היה לשלבו עקב תפוסה מלאה ומשכך הוצעו לאסיר חלופות מקבילות בבתי סוהר שטה ורימונים. האסיר סירב "בכל תוקף" וביקש להשתלב בטיפול קצר מועד באלה. אבחון צרכיו של האסיר ואופי עבירות האלימות שביצע, הובילו למסקנה שהאסיר לא מתאים לטיפול קצר מועד. האסיר אומנם שיתף פעולה עם מסגרות החינוך והטיפול בהן השתלב, אולם כל המסגרות היו מסגרות קצרות מועד. התרשמות גורמי הטיפול היא כי האסיר מביע אומנם צער על מעשיו - אולם קיימת תובנה ראשונית בלבד לחומרת מעשיו. גורמי הטיפול התרשמו כי האסיר הפיק תועלת מהקשר הסוציאלי בהתאם ליכולותיו בשל מגבלות שפה ותרבות. גורמי הטיפול גם התרשמו כי מדובר במי שמתקשה בוויסות רגשי במצבי לחץ.

בדיון לפנינו היום עתר בא כוח האסיר שלא לקבל האמור בדוח העו"ס בדבר סירוב האסיר לעבור

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-06-42653 חמיס(אסיר) נ' מדינת ישראל

טיפול ייעודי בתחום האלימות ארוך טווח. החלטה שכזו חותרת למעשה תחת חזקת התקינות המנהלית. הוועדה לא ראתה לנכון להכריע בין טענות האסיר ובא כוחו, לפיהן מעולם לא הוצעו לו טיפולים בבתי סוהר אחרים ומשכך מעולם לא סירב לטיפולים שכאלו - לבין עמדת העו"ס בדוח מיום 24.2.20 כי האסיר סירב יותר מפעם אחת לטיפול ארוך טווח, מחשש לעבור לבית סוהר אחר. בא כוח האסיר לא ראה טעם בקבלת הבהרות מהעו"ס באשר לטענות אלו של האסיר וגם מסיבה זו לא ראינו לנכון להכריע בין האמור בדוח העו"ס לבין גרסת האסיר.

בנסיבות אלו, מצאנו כי האסיר למעשה לא שיתף פעולה עם גורמי הטיפול בכלא באופן מלא ולא עבר הליך טיפולי ייעודי שיהיה בכוחו לאיין את המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו, בהינתן חומרת מעשיו. יש לזכור כי מדובר במי שהרג את חברו, באמצעות מוט ברזל במשקל של כ-1.3 ק"ג, אותו הביא למפגש מבעוד מועד וכל זאת בשל סכסוך בסך 1,200 ₪. העונש שהושת על האסיר אומנם לא נמצא ברף הענישה הגבוה בעבירות הריגה, אולם מדובר בהסדר טיעון בין הצדדים, שתכלל הן עמדת קורבן העבירה, סולחה שנערכה בין הצדדים, התנהלות קורבן העבירה עליה עמד כב' השופט גרופינקל בגזר הדין, הודאת האסיר והעדר עבר פלילי קודם. אין בכך כדי להקל בחומרת המעשים שביצע האסיר ובצורך בטיפול שנגזר מחומרתם.

אשר על כן, האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר בשחרור מוקדם.

חרף עמדת בא כוח האסיר, מאחר שהוועדה לא מצאה כי ייגרם נזק כלשהו לאסיר מפרסום שמו - הוועדה מתירה פרסום שם האסיר בהחלטה.

הדיון באמצעות שיחת ועידה טלפונית הסתיים.
שב"ס מתבקשים לאפשר לאסיר לשוחח עם עורך הדין בתום הדיון.
ניתנה והודעה היום ג' אייר תש"פ, 27/04/2020 במעמד הנוכחים.

מר אברהם יערי,
חבר וועדה

מר מאיר כהן,
חבר וועדה

זהר דולב להמן,
שופט

מר יוסי הדראי,
נציג שב"ס